

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg ► 2

¿Què és un deutor?

Elena Redondo
Pàg ► 3

Inversió sostenible: taxonomia i rendibilitat

Jaime Mesas
Pàg ► 3

Consultori fiscal

Good News! L'expectativa d'inflació podria durar poc

Alex Fusté
@AlexfusteAlex

Economista en cap del Grup Andbank

El títol d'aquest article és el mateix d'un altre que vaig escriure el 27 de maig. Quan fa menys d'un mes que la vaig escriure no pensava que les nostres projeccions s'anessin a deixar notar de manera tan primerenca.

Al maig advertia que la Comissió Reguladora de Bancs i Assegurances de la Xina (CBIRC) exigia a les entitats financeres que desmuntessin els seus llibres de productes vinculats a les matèries primeres, prohibint als bancs vendre inversions vinculades a les matèries primeres. També advertia que hi hauria més fiscalització de les transaccions relacionades amb matèries primeres i que aquesta decisió suposava un atac frontal a qualsevol acció que resulti en un augment injustificat dels preus. Concloïa la

meva nota fent una valoració concreta i deduint que sí, que em semblava que el CBIRC s'estaria movent per aconseguir un efecte visible en forma de caiguda de preus de les *commodities*. I ha estat així com ha acabat succeint (l'índex global de *commodities* ha caigut un 4,5% en l'última setmana, després d'haver augmentat un 60% des de març de 2020).

La pregunta és: i ara, què? Tornaran a pujar les matèries primeres?

Crec que les *commodities* deixaran de ser un *driver* inflacionista, i donarà inici a un període d'estabilitat en preus o, fins i tot, una mica més de baixades (si bé no haurien de ser rellevants). Dues raons em mouen a pensar d'aquesta manera: 1) En ser el principal consumidor de matèries primeres del món, la Xina centrà obligatòriament l'atenció de tots els agents de mercat. Cal saber si la Xina continuarà reprimint l'especulació amb matèries primeres o no. Personalment, opino que així serà. Per què? Al cap i a la fi, la forta pujada en el preu dels *commodities* internacionals resulta molt negativa per al major importador de matèries primeres del món, i afecta de manera

notòria la rendibilitat industrial. I el més important, agrega motius per a retirar estímuls monetaris i fiscals, potser de manera prematura, i sense haver aconseguit abans la cercada estabilització fi-

nancera. Alguna cosa que Pequín voldria evitar costi el que costi.

Una vegada hem entès que la Xina continuarà reprimint l'especulació per les tres vies que utilitza en l'actualitat:

1) obligant els bancs a desfer els seus llibres de *commodities*; 2) alliberant estocs de matèries primeres de les seves reserves estratègiques, i 3) limitant l'acció de trading de *commodities* en les SOEs a nivell *onshore* i *offshore*, llavors cal preguntar-se quant efectives seran aquestes mesures en l'objectiu de relaxar els preus de les *commodities*. Per a això, cal respondre prèviament a la següent pregunta: és la Xina un *price taker*, o un *price setter*? Si fos clarament el segon, esperaria una continuïtat en la caiguda del preu de les *commodities*. Però molt em temo que la Xina combina una mica de les dues qualitats. Raó per la qual m'inclino a pensar en una estabilitat de les matèries primeres abans que un entorn de fortes caigudes (el que no deixa de ser un entorn benigne per als mercats, en el sentit que deixaran de ser un *driver* d'acceleració de preus).

2) El paper de la Fed és i serà crucial en l'evolució de les matèries primeres. En adoptar una postura més dura, la Fed ha «forçat» als inversors a re-avaluar

Passa a la pàgina següent

Pàg ► 4

L'FMI recomana al Govern augmentar les reserves internacionals fins a un 12% del PIB

•L'organisme també demana inversió pública per afavorir una recuperació econòmica més ràpida

Pàg ► 4

Nou web per tramitar l'IS i de renda dels no residents fiscals

•El nou programa és més intuïtiu i serà accessible a partir de l'1 de juliol

Pàg ► 4

Acord de patrocini entre AndBank i l'Andorra Multisport Festival

•L'entitat patrocinarà tres de les cinc proves, entre elles la prova reina, l'IRONMAN 70.3 Andorra

Pàg ► 4

Cent participants a la primera edició de l'Andorra Business Market

•Lesdeveniment va reunir representants del sector econòmic i empresarial d'Europa

Amb **Woonivers** gestioni el **Tax Free online** en només uns minuts.

Descarregui's l'app de **Woonivers** i gaudeixi del **Tax Free** amb **free** molèsties.

ANDBANK / 90 Anys
Private Bankers

Quan surti d'Andorra compri sempre amb **Tax Free**.

woonivers

Ve de la pàgina anterior

la seva expectativa d'inflació (com queda demostrat per la pujada del dòlar, i la caiguda dels *commodities*). Les paraules de la Fed, en les seves últimes reunions, han transportat als inversors al Taper Tantrum del 2013 (per cert, moments difícils per als actius de risc), i com les *commodities* poden ser perfectament considerades avui actius de risc, la presència constant d'un discurs *hawkish* de la Fed a mesura que vagi complint tots els seus objectius marcats (ocupació, creixement i preus a l'alça), farà que els inversors re-avaluin constantment (a la baixa) tant les expectatives d'inflació com el preu de les *commodities*.

Resumint de manera executiva:

1) Les matèries primeres haurien arribat a la fi del seu cicle alcista, contribuint a una moderació en les expectatives d'inflació globals.
2) Les lectures anualitzades d'IPC (als EE. UU.) col·lapsaran. Des del nivell anual del 7%-8% en els últims sis mesos, haurien d'anar cap a xifres entorn del 2-4% anualitzat en les pròximes lectures MoM, QoQ. Les raons que em fan pensar així són de curt i de mitjà termini:

a. Curt: la deflació 2020 induïda per la Covid va revertir cap al juny-juliol (pel que l'efecte base suggereix que aquest juliol podríem veure pic en la lectura interanual d'IPC).

b. Mitjà: 1) Les ajudes extraordinàries, subsidis i complements per desocupació, i que han mantingut a milions de treballadors fora del mercat laboral, desapareixeran en els propers mesos i tornaran a atreure a aquests treballadors cap al mercat laboral, pressionant salaris a la baixa. 2) Els colls d'ampolla (*drivers* inflacionistes) generats a partir d'una demanda reprimida, que es deslliga una vegada es reobren les economies, es van normalitzant de manera visible i continuaran dissipant-se durant la 2H21. I amb això, es dissiparà l'escassetat d'alguns béns com *driver* inflacionista.

3) Tot aquest escenari de moderació en

l'expectativa d'inflació, haurien de dissipar els temors a un moviment «U-turn» de la Fed; fet que hauria d'ajudar a renovar la confiança del mercat.

4) Quadre general: reconec que, malgrat aquesta moderació en els preus, certament podríem haver entrat en un canvi de règim, passant des de condicions altament deflacionàries (que han dominat el món en els últims anys) cap a un entorn més semblant al dels 90 (entorn industrial expansionista amb un escenari de preus una mica més elevats als observats), però creiem que aquest escenari no hauria de ser motiu d'alarma. Estaríem, doncs, davant un canvi de règim que pogués ser benvingut pel mercat i que podria aconseguir en els pròxims 3-4 anys vista.

Soc conscient que aquest escenari que els plantejo pot semblar d'una ingenuïtat commovedora. Però és l'escenari més probable segons indica el preu dels actius en el mercat avui.

Potser hem de començar a pensar seriósament que el mercat pugui tenir raó. Al cap i a la fi, aquesta és una visió induïda per la Fed. S'equivoca la Fed?

¿Què és un deutor?

Pere Brachfield
@PereBrachfield

CEO de Brachfield
Credit & Risk Consultants

En una ocasió, Henry Kissinger va afirmar que: «En un món interdependent, creditors i deutors s'arruïnen mútuament si s'entreguen a proves de força». El deutor era anomenat a les lleis romanes *debendi*, reus *promittenti*, i en temps més primitius se'l denominava simplement reus. Al Dret romà la relació jurídica entre el deutor i el creditor creava un mecanisme pel qual el primer es lligava al segon a través d'un element misteriós, era l'entrega de la llibertat. El deutor es tornava com una espècie d'esclau del seu creditor. En Dret actual el deutor és el subjecte que ostenta l'obligació de complir la prestació en utilitat del creditor. El deutor també rep la denominació més formal de «part deutora», i des del punt de vista jurídic és el titular de la part passiva de la relació obligatòria. Com a persona obligada a complir la prestació, se'l denomina en llatí *solvens*, que traduït significa pagador. Al dret obligacional que vincula al deutor amb el creditor se'l coneix vulgarment com a deute, i consisteix en l'obligació del primer de pagar al segon. El dret obligacional que vincula al deutor amb el creditor no només consisteix en l'obligació del primer de pagar, sinó a més en el dret a fer-ho. En altres paraules, el deutor té la facultat de poder alliberar-se del vincle jurídic obligacional mitjançant el pagament. Això que a primera vista sembla superflu, no ho és quan a l'obligat l'interessa saldar el deute per evitar penalitzacions per mora, impedir l'execució d'unes garanties o que es reclami el deute a un avalador. Quan el creditor retarda voluntàriament el cobrament del seu crèdit, el deutor pot instar la mora del creditor per evitar els perjudicis que li pot ocasionar la manca de pagament del seu deute.

La mora del creditor es produeix quan el deutor no pot complir amb la prestació en el moment pactat, per culpa del

creditor. El deutor té la facultat que si pretén pagar una obligació vençuda i exigible, fa el previ oferiment de pagament, però el creditor es nega a cobrar (la mora del creditor) sense raó vàlida – se suposa que amb ànim de poder executar un crèdit garantit o de causar perjudicis al deutor – el deutor pot extingir l'obligació i alliberar-se del deute mitjançant consignació davant l'autoritat judicial de la cosa deguda. No obstant això, per a que el creditor es trobi en mora no basta que el deutor es trobi disposat a complir, sinó que precisa que demostrï tal disposició, oferint la prestació en el lloc, temps i manera convingudes, així com que el creditor no accepti la prestació o, en general, no cooperi al compliment de l'obligació, sense justificació legal per a això. Son efectes generals de la mora del creditor:

- L'exclusió de la mora del deutor.
- La imputació del risc o cas fortuït que pesés abans sobre el deutor, el creditor incurs en mora.
- L'alliberament total de la seva obligació pel deutor mitjançant la consignació de la cosa deguda amb els requisits legals.

El deutor ha de realitzar la prestació que constitueix l'objecte de l'obligació a plena satisfacció del creditor, és

a dir, fer el pagament per l'import i dins del termini convingut. Però com hem vist, també té certs drets, com oposar excepcions a la pretensió del creditor quan aquesta no sigui correcta. Les possibles excepcions són: primera, haver realitzat ja el pagament; segona, la compensació del crèdit; tercera, l'acord de quita o espera; quarta, pacte de no demanar amb el creditor; cinquena, la novació del deute; sisena, la transacció amb el creditor i setèima, la plus-petició o excés de computació en metàl·lic del deute. Per suposat són sempre els tribunals els que estudiaran l'oposició del deutor i decidiran si és vàlida o no.

La legislació també assenyalava l'abast de les responsabilitats dels deutors, i que no pot ser més ampli, atès que el Codi Civil espanyol estableix en l'article 1911 que del compliment de les obligacions respon el deutor amb tots els seus béns, presents i futurs. Per tant, existeix la responsabilitat patrimonial universal i perpètua del deutor morós. Queda clar que l'obligació de pagar implica una responsabilitat patrimonial absoluta del deutor morós. D'aquesta forma si el deutor no fa el pagament voluntàriament –perquè no pot o no vol– el creditor pot reclamar el compliment de l'obligació davant els tribunals. En aquest cas, el creditor pot adreçar-se contra tot el patrimoni actual del deutor per aconseguir el cobrament, però a més podrà adreçar-se en el futur contra el béns que pugui obtenir el deutor en anys esdevenidors. Per tant, un deutor que avui sigui insolvent pot veure's obligat a pagar el deute contret al cabo dels anys si el creditor detecta patrimoni o actius adquirits amb posterioritat. No obstant això, les parts poden pactar restriccions a la responsabilitat del deutor, fet que perjudica al creditor en cas d'impagament del deute. Un exemple és el que estableix l'article 140 de la Llei Hipotecària espanyola, que autoritza al deutor a hipotecar en pagament d'un deute determinats béns expressant que del deute només respondran aquests actius i no la resta que formen el seu patrimoni. Així mateix, l'article 140 de la citada llei indica: «Tot i el disposat en l'article 105, es podrà vàlidament pactar en l'escriptura de constitució de la hipoteca voluntària que l'obligació garantida es faci només efectiva sobre els béns hipotecats. En aquest cas, la responsabilitat del deutor i l'acció del creditor, per virtut del préstec hipotecari, quedaran limitades a l'import dels béns hipotecats, i no arribaran a la resta de béns del patrimoni del deutor».

L'article 1.144 i següents del Codi civil espanyol recull el concepte de solidaritat entre deutors: el creditor pot adreçar-se contra qualsevol dels declarats solidaris per reclamar el total del deute. El pagament per un d'ells extingeix el crèdit, si bé el deutor que ha pagat pot reclamar la part proporcional a la resta de declarats solidaris. Com ja s'ha dit en diverses ocasions, el patrimoni del deutor és la garantia general del compliment de les seves obligacions. Això vol dir que, si no paga el seu deute, el creditor pot sol·licitar judicialment l'execució del seu béns fins arribar a l'import del deute reclamat, juntament amb els interessos i costes processals. El gestor ha de conèixer l'abast de la responsabilitat dels deutors en funció de la seva personalitat jurídica. En primer lloc, si el deutor és persona física, tant si és un particular com un empresari individual, respon dels deutes amb tot el seu patrimoni, el que compren béns i drets. En segon lloc, pot ser que el deutor sigui una empresa. En aquest cas, es poden

classificar les empreses en dos grans grups: d'una banda, estan els empresaris que són persones físiques, els que es coneixen com empresaris individuals, i d'una altra banda, estan els empresaris que són persones jurídiques o també anomenats empresaris socials. L'empresari individual és una persona física que, en nom propi i assumint el risc de les operacions amb el seu patrimoni personal, organitza els mitjans de producció de béns o serveis, per introduir-los en el mercat. L'empresari individual no ha de complir amb cap requisit específic per adquirir la personalitat jurídica, únicament ha de tenir capacitat d'obrar i complir amb les obligacions fiscals i de la Seguretat Social per als treballadors autònoms.

Un aspecte molt important és que tot empresari ja sigui persona física o jurídica, ha de respondre davant els seus creditors amb tots els seus béns presents i futurs. En el cas d'empresaris individuals no existeix distinció entre el seu patrimoni personal i el del seu negoci des del punt de vista de responsabilitat patrimonial. L'empresari individual assumeix una total responsabilitat patrimonial, que no queda restringida als actius afectes a l'activitat empresarial, sinó que s'estén a tots els béns que conformen el seu propi patrimoni personal.

Consegüentment els seus creditors poden actuar indistintament i simultàniament contra els béns del seu patrimoni personal i els de la seva empresa, inclús si el deutor és propietari de diversos negocis, els creditors poden adreçar-se contra els actius de qualsevol d'ells, encara que els deutes s'hagin originat en un altra empresa. L'empresari social és una personalitat jurídica que s'ha constituït mitjançant un contracte de societat per a adquirir personalitat jurídica diferent a la dels seus socis, i actua en nom propi i assumint el risc de les operacions fins el patrimoni aportat per aquelles. Els empresaris socials responen també amb tot el seu patrimoni dels deutes contrets, però en aquests casos, la responsabilitat arriba sempre a tot el patrimoni, és a dir, a la totalitat dels actius de la societat. De manera que si es tracta de societats s'haurà d'analitzar quin tipus de societat és, ja que el règim de responsabilitats varia molt en funció de la tipologia de la societat ja que existeixen societats de responsabilitat limitada i altres en què aquesta és il·limitada. DE manera que en alguns casos els socis responen amb el seu patrimoni si la societat és insolvent o no té actius suficients per respondre dels deutes.

Inversió sostenible: taxonomia i rendibilitat

Laura Nieto

Advocada
Cases&Lacambra

La transició cap a un sistema socioeconòmic més sostenible no és aliè al món de les finances. En els últims anys, la societat ha pres consciència de la seva responsabilitat en la lluita contra el canvi climàtic i aquest paper s'està traslladant també al mercat, al sector financer i a les institucions públiques.

Aquesta transició a la descarbonització econòmica no sols ha vingut impulsada per iniciatives privades, sinó també pel rol garant dels Estats i la imperiosa necessitat de fomentar el finançament de les inversions per promoure un creixement sostenible a llarg termini; sent la clau de volta l'Acord de París del 2015, que el Principat d'Andorra va ratificar el 30 de novembre del 2016.

Així, l'enfocament tradicional del concepte d'inversió està evolucionant a un conglomerat amb percepcions de naturalesa mediambiental, social i de govern corporatiu (ESG o environmental, social and corporate governance) que configuren la denominada inversió sostenible.

Aquestes noves estratègies d'inversió i de finançament han crescut a un ritme exponencial en els últims anys, des de fons d'inversió que apliquen criteris ESG en la seva política d'inversió o fons d'inversió solidaris, ABS sintètics, PPA's o, fins i tot, amb exemples recents d'emissions de deute corporatiu i públic amb etiqueta verda, social o sostenible, sent un d'ells el del Principat d'Andorra de data 28 d'abril del 2021.

I per què poden resultar interessants aquestes inversions? Principalment, per la recerca de solucions corporatives i de governança més sostenibles, unida al compromís per part de les autoritats públiques i reguladores per impulsar una societat més verda, social i sostenible. I pel que respecta a la rendibilitat, les societats gestores de fons de renom internacional ressalten que aquells vehicles d'inversió que inverteixen en empreses amb unes robustes polítiques mediambientals, socials i de bon govern corporatiu aconsegueixen una rendibilitat superior a la dels seus índexs de referència.

Però, de quina forma l'inversor pot contrastar que la inversió efectivament es materialitza en projectes sostenibles i quina metodologia o mètriques s'utilitzen per a la seva valoració?

La dificultat de respondre aquestes preguntes radica en la manca de definicions estandaritzades sobre quins projectes i actius financers poden ser considerats sostenibles. En 2013, la Climate Bonds Initiative va publicar una primera aproximació de taxonomia aplicable als bons climàtics i, posteriorment, en 2014 la International Capital Market Association va publicar els Principis de Bons Verds, uns estàndards que van impulsar les emissions de deute amb etiqueta verda (que posteriorment es va ampliar als bons socials i sostenibles amb els respectius principis inspiradors, és a dir, l'ús dels fons, el procés d'avaluació i selecció de projectes –incloent l'avaluació d'un expert extern–, la gestió dels fons i la divulgació d'informació a mercat).

Aquestes tipologies de bons són instruments de deute en què els ingressos s'apliquen a finançar o refinançar, parcial o totalment, projectes nous o existents verds, socials o d'ambdues categories: (i) inversions en projectes en energia renovable, eficiència energètica (inclosos

els edificis eficients), gestió sostenible de residus, ús sostenible del sòl, conservació de la biodiversitat, transport net, gestió sostenible de les aigües (inclosa l'aigua neta o potable i les residuals) i adaptació al canvi climàtic; (ii) inversió en activitats i projectes en infraestructura bàsica assequible (per exemple, aigua potable, clauveram, sanejament, transport), accés a serveis essencials (com la salut, educació, formació professional, assistència sanitària, finançament i serveis financers), habitatge assequible, generació d'ocupació per potenciar el finançament de la petita i mitjana empresa i enfortiment i avanç socioeconòmic, i (iii) inversions que financen combinacions de les activitats esmentades anteriorment i que produeixen beneficis socials i ambientals.

Si seguim amb el transcurs de les iniciatives globals en matèria d'inversió sostenible, el 25 de setembre de 2015, l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar un nou marc mundial, l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible (Agenda 2030), que s'emmarca dins els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i abasta les tres dimensions de la sostenibilitat: econòmica, social i mediambiental. En aquesta línia, el Consell Europeu va confirmar el compromís de la Unió i dels seus Estats membres per a l'aplicació de l'Agenda 2030 de manera completa, coherent, global, íntegra i eficaç. Aquesta iniciativa es va materialitzar en la publicació en 2018 del Pla d'Acció: Finançar el Creixement Sostenible, un full de ruta ambiciós amb l'objectiu de

crear un sistema de classificació d'activitats sostenibles homogeni per tots els Estats membres. Un dels objectius fixats en aquest pla d'acció va ser la canalització dels fluxos de capital cap a inversions sostenibles, a fi d'aconseguir un creixement sostenible i inclusiu.

Posteriorment, el desembre de 2019, es va anunciar el Pacte Verd Europeu que persegueix la neutralitat climàtica per 2050 i avançar, així, en el compliment dels ODS de l'ONU.

Així doncs, i davant la magnitud d'aquest repte i la manca d'estandarització d'una taxonomia comuna i sostenible, consensuada i transparent, la Comissió Europea va aprovar el Reglament (UE) 2020/852 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny del 2020, relatiu a l'establiment d'un marc per facilitar les inversions sostenibles; una peça clau en el Pla de Finances Sostenibles de la Unió Europea.

Aquest enfoc homogeni permet millorar la integritat del mercat per reduir el risc d'invertir en actius dubtosament sostenibles (l'anomenat greenwashing); però alhora aporta transparència als inversors i al mercat, així com una regulació uniforme. La taxonomia europea constitueix, per tant, un llenguatge comú pels inversors i les empreses per a determinar les oportunitats d'inversió en projectes i activitats econòmiques que aportin una contribució substancial a objectius climàtics, socials i sostenibles.

La norma considera que una activitat és sostenible des d'un punt de vista ambiental si compleix amb algun dels següents objectius: mitigació del canvi climàtic, adaptació al canvi climàtic, ús sostenible i protecció dels recursos hídrics i marins, transició cap a una economia circular, prevenció i control de la contaminació, o protecció i recuperació de la biodiversitat i els ecosistemes.

Aquest binomi d'economia verda-social-sostenible i el mercat de capitals resulta esperançador i alhora desafiant, però amb oportunitats per descobrir, especialment en el món energètic (i.e. energia eòlica marina, vehicles elèctrics, calefacció eficient) i l'àmbit social, encara per explorar. La inversió sostenible ha deixat de ser una moda passatgera per convertir-se en una alternativa interessant, permetent als inversors canalitzar les seves inversions cap a tecnologies i empreses més sostenibles.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta del Departament de Tributs i de Fronteres (d'ara en endavant, DTF) número CV0195-2021, del 18 de gener del 2021, en relació amb el fet generador i la meritació de l'impost en la transmissió d'un dret real d'emfiteusi.

La consulta versa sobre l'aplicació de l'Impost de Transmissions Patrimonials Immobiliàries (en endavant, ITPI) a una operació immobiliària efectuada l'any 2004.

En aquest sentit, per marcar els antecedents, a l'any 2004, els consultants varen formalitzar un contracte de cens emfiteutic amb un Comú relatiu a una parcel·lació cúbica de l'edifici X mitjançant el qual, els mateixos esdevien titulars d'una cinquena part indivisa del

dret real d'emfiteusi sobre dita unitat immobiliària.

Ara, en l'actualitat, es vol dur a terme una donació entre familiars directes dintre del 3r grau de consanguinitat, per la qual el Sr. A i la seva esposa Sra. C esdevindrien, gratuïtament i en concepte de donataris, els titulars indivisos del dret real d'emfiteusi abans descrits.

Per tant, la consulta vinculant versa en el marc d'aquesta operació, doncs el notari encarregat de dur a terme la corresponent escriptura pública exigeix l'acreditatiu del pagament de l'ITPI relatiu a l'adquisició realitzada l'any 2004 d'aquest dret real d'emfiteusi abans de poder procedir a la donació. Aquest impost no va ser liquidat ni pagat en el moment de l'adquisició per quan els adquirents no varen formalitzar l'escriptura pública i per tant, desconeixien absolutament l'existència d'aquest impost indirecte i la condició d'obligats tributaris. Així, cal destacar que ni el cessionari del dret ni la pròpia corporació comunal amb qui es va formalitzar posteriorment el contracte de cens

emfiteutic no varen informar ni advertir d'aquesta obligació fiscal els adquirents, essent per tant absolutament involuntari i per total desconeixement que no es va liquidar el corresponent ITPI de l'operació immobiliària de referència.

En mèrits de l'anteriorment exposat, davant la voluntat dels consultants d'efectuar la donació descrita en el fet anterior, el dubte que s'origina en matèria tributària és, si tal i com exigeix el notari que ha de formalitzar la corresponent escriptura pública, és necessari en primer lloc liquidar i pagar l'ITPI corresponent a l'adquisició del dret real d'emfiteusi l'any 2004 per a poder efectuar la donació.

Tanmateix, en seguiment d'aquest primer dubte i en cas afirmatiu, interessen saber si la liquidació en data actual generaria la sanció establerta a l'article 19.2 de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials Immobiliàries, del 29 de desembre del 2000 i/o la meritació d'interessos moratoris o altres, tot això compte tingut que els sotsignats eren absolutament desconixedors de l'existència d'aquest impost i que mai ningú els va advertir de l'existència de dita obligació tributària –ni el cessionari del dret ni la pròpia corporació comunal– havent actuant sempre i en tot moment amb absoluta bona fe.

En aquest darrer supòsit, a aquesta part l'interessava saber de quin import seria la sanció econòmica i els interessos moratoris aplicables.

Els consultants, segons requeriment del Departament de Tributs i de Fronteres, amplien la informació relacionada amb la qüestió plantejada i exposen el següent:

El període durant el qual la consulta seria aplicable és en data d'avui, a l'escriptura d'una donació d'una unitat immobiliària que fou adquirida mitjançant la figura del cens emfiteutic a l'any 2004 i per la qual en aquell moment, no es va efectuar el pagament de l'ITP pels motius ja expressats en la consulta vinculant.

El DTF estableix que amb referència a la qüestió relacionada amb l'adquisició efectuada l'any 2004 d'un dret real sobre un determinat bé immoble, el Decret legislatiu del 5-6-2019 de publicació del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials, del 29 de desembre del 2000, a l'article 3.1, quant al fet generador preveu el següent: "1. Són transmissions patrimonials subjectes a aquest impost les transmissions, a títol oneros o a títol lucratiu *inter vivos*, de tota classe de béns immobles així com la constitució i la cessió de drets reals sobre els béns immobles."

Així mateix, respecte a la data de meritació de l'impost, la mateixa Llei, a l'article 5.1, estableix el següent: «1. L'impost es merita en el moment de la transmissió, la constitució o la cessió dels béns o drets que en són objecte, segons correspongui».

Cal destacar també el que disposa la Llei en relació amb la prescripció de l'impost, a l'article 11.2: «2. La prescripció es comença a comptar de la data en què es formalitzi l'escriptura pública notarial o, si es tracta de documents privats, des del moment en què el document sigui presentat a liquidació».

D'acord amb aquests preceptes, l'impost es va meritat en el moment de la transmissió del dret real; atès que no s'ha presentat a liquidació, es tracta d'un fet imposable subjecte a l'impost que no ha prescrit.

El DTF conclou que en el supòsit de que els obligats tributaris presenten fora de termini les declaracions de forma voluntària sense requeriment previ, s'apliquen els recàrrecs i s'exigeixen els interessos moratoris i les sancions que escaiguin, segons el que preveu el Decret legislatiu del 7-02-2018 de publicació del text refós de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari a l'article 24.

L'FMI recomana al Govern augmentar les reserves internacionals fins a un 12% del PIB

El Govern i el Fons Monetari Internacional (FMI) han fet públiques les conclusions de la primera avaluació final sobre la situació econòmica i financera d'Andorra després d'esdevenir el 190è membre de l'organisme l'octubre del 2020. Així, tal com ha detallat el ministre de Finances i portaveu, Eric Jover, un dels avantatges de ser membres de l'FMI «és que ens dona eines i recomanacions per continuar millorant». En aquest sentit, l'informe destaca la necessitat «d'incrementar la resiliència de les finances de l'Estat constituint reserves a l'exterior».

Actualment, el Principat només compta amb unes reserves a l'exterior que se situen en el 2% del Producte Interior Brut (PIB), uns 62 milions d'euros, mentre que l'FMI creu que durant els propers anys aquest import hauria d'augmentar fins a situar-se en el 12%, arribant als 344 milions d'euros. Segons Jover, la voluntat de l'executiu és trobar una solució com més aviat millor i, de fet, ha anunciat que «en els propers mesos aportarem un increment significatiu de les reserves» que serviran per donar compliment, de manera parcial, a aquesta recomanació.

La cap de la missió de l'FMI per Andorra, Srobona Mitra, ha recordat la dependència del Principat pel que fa al turisme i «les exportacions de serveis turístics», per la qual cosa, durant una recessió econòmica, tal com ha succeït amb la pandèmia, «les exportacions podrien reduir-se moltíssim i afectar negativament als ingressos del Govern». És per això que ha assegurat que disposar de reserves a l'exterior «permetria a les autoritats pagar les importacions necessàries, fonamentalment en temps de crisi econòmica». Fins i tot, ha dit, en moments en què no hi hagi exportacions, el Govern podria tenir liquiditat suficient per poder fer adquisicions a l'estranger.

Un altre dels requeriments de l'organisme internacional fa referència a la necessitat d'incrementar la inversió pública en àmbits com el transport, els sistemes escolars i les infraestructures ecològiques mitjançant energies renovables i adaptant les pistes d'esquí al canvi climàtic. Jover ha defensat que el posicionament de l'FMI «és clar i raonable», ja que «com més inversió pugui desenvolupar l'Estat més feina està generant en la nostra economia», així com «més llocs de treball». En aquest sentit, el titular de Fi-

nances ha recordat que recentment s'ha presentat una modificació del pressupost on es rebaixa la capacitat d'inversió en vuit milions d'euros, tot i que a principis d'any «ja vam utilitzar un mecanisme que era la contenció pressupostària». Això significa que «encara que no haguéssim disminuït el pressupost d'inversió pel 2021 ja havíem agafat un mecanisme per poder congelar algunes despeses».

Mantenir les inversions

En aquest punt, ha destacat que més en-

llà del pressupost del Govern, la inversió pública també es desenvolupa a través de FEDA i Andorra Telecom. És per això que «el missatge que hem passat és que s'ha de mantenir l'elevat ritme d'inversions» perquè el rol de les companyies, segons Jover, «és mantenir un flux econòmic important dins l'economia del país». Tal com es va explicar a principis del mes d'abril, l'FMI preveu un creixement del PIB un 5,8% aquest any i un 4,1% al llarg del 2022, arribant als límits fixats l'any 2024.

Nou portal web per tramitar els impostos de societats i de la renda dels no residents fiscals

El ministre portaveu i de Finances, Eric Jover, ha explicat que el Govern ha aprovat les modificacions del reglament sobre l'impost sobre societats i el que regula l'impost sobre la renda dels no residents fiscals. Es tracta de canvis que han de servir per incloure els nous formularis que s'han habilitat per poder dur a terme el tràmit en línia, un fet obligatori des de l'exercici anterior. Així, el ministre de Finances i portaveu ha destacat que «per tal de facilitar als usuaris la presentació de les declaracions, s'ha creat un nou programa informàtic més intuïtiu». D'aquesta manera, ha prosseguit, «s'ha agafat l'exemple del nou portal d'IRPF que ja va entrar en vigor l'any passat i que va guanyar un guardó internacional que en premiava la seva usabilitat –el 90% dels usuaris la van valorar positivament–».

Aquest nou espai serà accessible a partir del dia 1 de juliol a www.impostos.ad, i serà l'única manera de presentar aquestes declaracions, tot i que si hi ha dubtes es podran continuar resolent a l'oficina de Tributs i Fronteres.

El titular de Finances també ha exposat que, a més, s'ha aprovat un allargament excepcional del termini per presentar les declaracions dels dos impostos, donat el nou programa, fins el 31 d'agost.

Un centenar de participants a l'Andorra Business Market

La primera edició de l'Andorra Business Market que es va celebrar el passat 18 de juny a Andorra la Vella va superar totes les previsions de participació. Més de 130 persones, entre empresaris, inversors i emprenedors van formar part de diverses reunions, en un acte que organitzat per Andorra Business.

A la inauguració, a càrrec del ministre de Presidència, Economia i Empresa, i president d'Andorra Business, Jordi Gallardo, aquest va destacar que «l'objectiu de l'esdeveniment era connectar l'ecosistema empresarial d'Andorra amb la xarxa d'inversors, Business Angels, i Venture capital d'àmbit nacional i internacional, i creiem que s'han assolit totes les expectatives». El programa compta amb taules rodones, conferències, rondes d'inversió i espais de networking. Tot això, obert a models d'inversió en fase embrionària, de desenvolupament i consolidació, així com d'adquisició d'actius i inversió empresarial.

Per la seva banda la directora d'Andorra Business, Judit Hidalgo, va explicar que «havien aconseguit agrupar inversors del país en un fòrum amb contactes internacionals i que havien aprofitat Andorra a grups inversors internacionals per impulsar l'ecosistema emprenedor, d'startups i empresarial, i l'atracció de talent i iniciatives. En definitiva, va ser una aposta per l'emprenedoria i el desenvolupament empresarial amb un format que potenciava la connexió entre inversors i emprenedors».

Acord de patrocini entre Andbank i IRONMAN

Andbank i The IRONMAN Group han arribat a un acord de col·laboració per patrocinar tres de les cinc proves de l'Andorra Multisport Festival, que va començar ahir i que culminarà en la prova reina, l'IRONMAN 70.3 Andorra el 4 de juliol. Andbank s'ha volgut sumar a aquest esdeveniment esportiu de gran envergadura que s'espera que tingui la participació d'uns tres mil esportistes entre totes les curses.

Les proves que patrocinarà l'entitat són: l'IRONMAN 70.3 Andorra, la prova reina de triatló amb aquesta reconeguda marca; Andorra MTB Classic-Pyrénées, una prova de BTT per parelles que passarà per la Massana, Canillo i Sant Julià; i la Trail 100 Andorra-Pyrénées, una cursa de muntanya amb quatre distàncies per atletes de tots els nivells, que tindrà lloc a Ordino.

L'arribada de l'Andorra Multisport Festival pot comportar un impacte econòmic molt important per al país i podria, també, suposar la consolidació del triatló, una disciplina que té molts aficionats al Principat, a més d'atraure a molts

altres atletes internacionals.

La prova reina, l'IRONMAN 70.3 Andorra consistirà en nedar en un dels llacs més grans d'Europa a Engolasters, pedalejar a l'entorn de les parròquies d'Escaldes Engordany, Encamp, Canillo, Ordino

i la Massana i córrer a l'entorn del riu Valira, per Andorra la Vella.

Durant les dues setmanes en les que tindran lloc les proves hi haurà instal·lat el Village al Parc Central d'Andorra la Vella amb els envelats en els que estaran pre-

sents els patrocinadors i col·laboradors del Festival.

Des d'Andbank estan segurs que aquest esdeveniment esportiu tindrà molt èxit «i creiem que serà la primera edició d'un esdeveniment que es consolidarà i serà un referent de les proves de triatló en els propers anys», ha comentat Josep M. Cabanes, sots director general de Banca País d'Andbank, a més, ha afegit, «l'esport sempre ha estat un àmbit pel qual Andbank ha apostat ja que els valors que el defineixen com ara l'esforç, la perseverança i la dedicació són alguns amb els quals ens identifiquem com a entitat».

Per la part d'IRONMAN, Agustí Pérez Capdevila, director regional Sud d'IRONMAN Europa, Orient Mitjà i Àfrica ha manifestat que «estem contents de comptar amb la col·laboració d'Andbank, una entitat bancària de gran prestigi, en la qual podem reconèixer valors molt propers a nosaltres com ara la perseverança i la constància. Estem convençuts que la unió de les nostres forces tindrà un important impacte sobre l'economia del país».

Per part del Govern, es valora molt positivament que una entitat com Andbank hagi volgut sumar-se a un esdeveniment que busca combinar esport i negoci del sector de l'esport i que permet posicionar el país com a un destí de qualitat per a esdeveniments esportius massius, que a l'hora permeten atraure empreses del sector.